

[Forsvarsministeren]

kampevne også i tilfælde af, at de angribes med kemiske kampmidler. Årsagen hertil er, at det vides, at Warszawapagtens styrker i udstrakt grad er udrustet med sådanne våben. Derfor er det ønskeligt, at der opnås en passende form for det, jeg kalder beskyttelsesforanstaltninger.

Vi ved også, at det amerikanske forsvar råder over begrænsede kemiske kampmidler, og derved kan NATO som sådan selvfølgelig siges at have en vis mulighed på dette område. Men en beslutning om anvendelse af disse våben kan kun træffes efter forudgående konsultation i NATO-rådet.

Hvad angår den eventuelle eksistens af amerikanske planer for brug af sådanne våben, skal jeg bemærke, at jeg er uden kendskab hertil, og lad mig også i den forbindelse understrege, at den danske holdning til kemiske våben er helt klar, idet vi ligesom vores allierede ønsker et effektivt internationalt forbud mod udvikling, produktion og oplagring af kemiske våben, på tilsvarende måde som der findes en konvention om forbud mod biologiske våben, som er undertegnet af USA og Sovjetunionen. Hvad stationering af kemiske våben angår, forholder vi os jo hertil i Danmark på samme måde som til stationering af atomvåben.

Om den pjece, som hr. Steen Folke henviser til, skal jeg bemærke, at det desværre først i går lykkedes mig at få fat i den, idet den – måske lidt påfaldende – ikke er tilsendt hverken mig eller nogen anden myndighed i forsvaret. Derimod er den sendt, forstår jeg, til hr. Steen Folke og andre, herunder også pressefolk, og det er denne vej rundt, at det er lykkedes mig at få fat i den. Men den er altså sendt anonymt, har jeg forstået. Man kan selvfølgelig have sin opfattelse af, hvad en sådan pjece skal bruges til på et tidspunkt, hvor man ved, der forestår forsvarsforhandlinger osv. Det siger sig selv, at jeg har ingen mulighed for at bedømme ægtheden af dens indhold, men det vides dog, at amerikanske dokumenter – og jeg understreger: amerikanske og ikke NATO-dokumenter – af den art, som her er beskrevet, gennem spionage i perioden 1962–64 er kommet i KGBs besiddelse, og at de også flere gange i de forløbne år har været omtalt i pressen, idet de har været både brugt og misbrugt som grundlag for misvisende informationer. Man kan vistnok roligt sige, at det er en lidt

gammel hest, som nu igen skal trækkes frem af stalden.

Dokumenterne synes at dreje sig om udkast eller arbejdsplaner, som ikke kan formodes at være godkendt af amerikanske militære eller politiske myndigheder. Ingen af disse dokumenter, hvad enten de måtte være ægte eller ej, kan derfor betegnes som planer, og de vil under alle omstændigheder være forældede og ikke have relation til den strategi, som er gældende for NATO i dag.

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne sige tak for ministerens svar. Jeg mener egentlig, det var et interessant svar, fordi ministeren reelt bekræfter, at der eksisterer sådanne amerikanske dokumenter. Så kan man diskutere deres status og filosofi over det, men jeg synes, det er vigtigt, også i forhold til alle dem, der i første omgang har været tilbøjelige til at sige: det er nok bare noget, KGB har fabrikeret. Der er noget, der tyder på, at det er reelt eksisterende, altså ægte, amerikanske dokumenter, og jeg mener, der i ministerens svar lå en bekræftelse af det, selv om der blev sagt, at det var udkast og arbejdsplaner. Det kan vi måske nok komme til at børe lidt mere i.

Men jeg synes, det er overordentlig interessant, at der eksisterer sådanne dokumenter, som indeholder detaljerede planer for kemisk og biologisk krigsførelse i Europa. Jeg synes, man har krav på at få at vide herhjemme, at sådanne planer eksisterer eller har eksisteret.

Jeg vil gerne spørge ministeren: er ministeren bekendt med, at amerikanerne har kemiske våben placeret i Europa? Ministeren bagatelliserede lidt de amerikanske muligheder på dette område, men er ministeren bekendt med, at der findes kemiske krigsvåben hos amerikanske tropper i Vesttyskland? Det er altså ikke – hvad skal vi sige? – helt teoretisk, at sådan noget overhovedet kan komme på tale, helt uanset, at det jo altså er imod Genèveaftalen af 1925 og sådan noget, men jeg er godt klar over, at den slags ikke binder så langt.

Jeg vil gerne spørge, om ikke ministeren måske vil studere disse dokumenter lidt nærmere med henblik på deres status. Det er muligt, at disse dokumenter ikke er gældende mere, at det er forældede, historiske dokumenter. Det kan jeg ikke udtale mig om.